

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2012-01550

Doknr.
20583

Dato
02-11-2012

Folketingets Kommunaludvalg har d. 18.10.2012 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 10:

"I sit svar af 16. oktober 2012 på Socialudvalgets spørgsmål nr. 8 på almindelig del redegøre ministeren for, at statsforvaltningerne siden deres oprettelse 1. januar 2007 ikke har givet tvangsbøder til kommunalbestyrelsesmedlemmer. Hvad er ministerens reaktion på, at det forholder sig sådan, når der har været sager som Jacobs, der kæmper for at få et relevant botilbud, men hvor kommunen ikke efterlever afgørelserne fra de sociale nævn, der har været til fordel for Jacobs ønske? Mener ministeren, at sanktionsmulighederne overfor kommunerne bliver anvendt og fungerer efter hensigten? (Der henvises til Hjerneskadeforeningens blad 'Hovedcirklen', årgang 22, nr. 2, side 6-7 (juni 2011))."

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at kommunerne selvfølgelig skal overholde lovgivningen og dermed efterleve bindende afgørelser fra klageinstanser. Hvis man oplever, at det ikke sker, kan man – uanset at man ikke selv er part i sagen – rette henvendelse til statsforvaltningen, som fører tilsyn med kommunernes overholdelse af lovgivningen.

Jeg kan generelt oplyse, at statsforvaltningen som kommunal tilsynsmyndighed har flere reaktionsmuligheder, hvis der konstateres en overtrædelse af lovgivningen. I overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip må statsforvaltningen ikke anvende mere vidtgående reaktioner, end hvad der er nødvendigt i den konkrete sag.

Som oftest afsluttes statsforvaltningens sagsbehandling med, at der afgives en (vejledende) udtalelse til kommunen. Dette gælder i øvrigt også de sager, som Økonomi- og Indenrigsministeriet behandler som øverste tilsynsmyndighed.

Kun hvor det er nødvendigt for at få kommunen til at overholde lovgivningen, herunder f.eks. efterleve en bindende afgørelse fra Det Sociale Nævn, kan statsforvaltningen træffe afgørelse om tvangsbøder over for de ansvarlige kommunalbestyrelsesmedlemmer. Tvangsbøder er således et middel til at få kommunen til at efterleve lovgivningen, men ikke en straf for en eventuel konstateret overtrædelse af lovgivningen. Hvis kommunen i forbindelse med statsforvaltningens behandling af sagen retter ind, er anvendelse af sanktioner ikke påkrævet.

I relation til den konkrete sag om Jacob kan jeg oplyse, at sagen to gange har været indbragt for, men ikke realitetsbehandlet af Statsforvaltningen Sjælland, da der på daværende tidspunkt ikke forelå en endelig afgørelse i sagen fra en særlig klagein-

stans. Under disse omstændigheder var statsforvaltningen afskåret fra at gå ind i sagen, og statsforvaltningen har derfor ikke haft anledning til at tage stilling til spørgsmålet om anvendelse af sanktioner over for kommunen.

Jeg noterer mig, at det i artiklen anføres, at forløb som Jacobs heldigvis hører til de sjældne, fordi kommunerne normalt følger og efterlever de afgørelser, som træffes af Det Sociale Nævn.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager